Lietas arhīva Nr. K73-0852-19/28
ECLI:LV:ZRT:2019:0402.11200052118.1.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Dobelē 2019. gada 2. aprīlī

Zemgales rajona tiesa
tiesnese Ārija Ulaseviča
piedaloties prokuroram Madaram Ābomam
atklātā tiesas sēdē iztiesāja krimināllietu, kurā
/pers. A/, personas kods /personas kods/,
apsūdzēts pēc Krimināllikuma 300.panta pirmās daļas,

Aprakstošā daļa

/pers. A/, būdams persona, kura brīdināta par apzināti nepatiesas liecības sniegšanu, sniedza apzināti nepatiesu liecību pirmstiesas kriminālprocesā šādos apstākļos:

2018.gada 6.augustā, laika posmā no plkst.10.00 līdz plkst.10.45 /pers. A/, atrodoties Dobeles novada Dobelē, Muldavas ielā 14 Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes Dobeles iecirkņa telpās, kur, būdams brīdināts pēc Krimināllikuma 300.panta par iespējamo kriminālatbildību apzināti nepatiesas liecības sniegšanas gadījumā, tīši, apzināti kā liecinieks sniedza nepatiesu liecību kriminālprocesa Nr.11200029018 virzītājam /valsts amatpersona/ un liecinieka nopratināšanas protokolā ar savu parakstu apliecināja nepatiesu liecību, liecinot, ka viņš /datums/ap plkst.21.32 Dobeles novada Dobelē, pa Meža prospektu virzienā no Priežu ielas uz Ausmas ielu vadīja automašīnu /a/m marka/ ar valsts numura zīmi /numura zīme/, kas neatbilda patiesībai.

2018.gada 25.jūnijā uzsākts kriminālprocess Nr.11200029018 pēc Krimināllikuma 262.panta pirmās daļas, kas saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta trešo daļu ir mazāk smags noziegums.

Ar šādām savām darbībām /pers. A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 300.panta pirmajā daļā.

Tiesas sēdē apsūdzētais savu vainu viņam inkriminētajā noziedzīgajā nodarījumā atzina pilnīgi un lūdza tiesu neizdarīt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā, jo pierādījumus lietā neapstrīd. Izdarīto nožēlo.

Motīvu daļa

Tiesai pēc lietas materiālu pārbaudes nav radušās šaubas par apsūdzētā vainīgumu viņam inkriminētajās darbībās. Ņemot vērā apsūdzētā lūgumu par pierādījumu pārbaudes neizdarīšanu, uzklausot prokurora un paša apsūdzētā viedokli, tiesa saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.pantu nolēma neizdarīt lietā pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā /pers. A/ apsūdzībā pēc Krimināllikuma 300.panta pirmās daļas, vienlaikus izskaidrojot pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas procesuālo būtību un sekas, t.i., ka šādu spriedumu apelācijas kārtībā var pārsūdzēt tikai daļā par tiesas piespriesto sodu, kompensāciju vai sakarā ar pieļautiem procesa pārkāpumiem.

Apsūdzētā noziedzīgās darbības ir pareizi kvalificētas pēc Krimināllikuma 300.panta pirmās daļas, jo viņš, būdams persona, kura brīdināta par apzināti nepatiesas liecības sniegšanu, sniedza apzināti nepatiesu liecību pirmstiesas kriminālprocesā.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 527.panta trešo daļu šajā daļā pierādījumu analīze un to uzskaitījums spriedumā netiek norādīts.

Lietā mantiskā kaitējuma kompensācijas pieteikums nav pieteikts.

Izlemjot jautājumu par apsūdzētajam nosakāmo sodu un mērķi, tiesa vadās pēc Krimināllikuma 35. un 46.panta prasībām, ņemot vērā soda mērķi, izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, vainīgā personību, atbildību mīkstinošos un atbildību pastiprinošos apstākļus, un citus apstākļus, kuriem ir nozīme taisnīga soda noteikšanā.

Tiesas izmeklēšanā pārbaudot apsūdzētā personas raksturojošos datus, tiesa konstatēja, ka /pers. A/ dzimis /datums/Rīgā ar pamatskolas izglītību; neprecējies, bez apgādājamām personām, strādā SIA /nosaukums/ par strādnieku, deklarētā dzīvesvieta Dobeles novads, /adrese/, faktiskā dzīvesvieta Dobeles novads, /adrese/; iepriekš tiesāts četras reizes, pēdējo reizi 2019.gada 15.februārī Zemgales rajona tiesā pēc Krimināllikuma 262.panta pirmās daļas ar piespiedu darbu uz 240 stundām, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz četriem gadiem, sodāmība nav dzēsta un nav noņemta; apsūdzētais administratīvā kārtā pēdējā gada laikā sodīts divas reizes.

Izvērtējot apsūdzētā attieksmi pret nodarīto, tiesa secina, ka apsūdzētais ir pārdomājis savu darbību sekas, jo izdarīto atzīst un nožēlo.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu par atbildību mīkstinošo apstākli apsūdzētā rīcībā tiesa atzīst to, ka viņš vaļsirdīgi atzinies izdarītajā un nožēlojis savu rīcību.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1.punktu par atbildību pastiprinošo apstākli tiesa atzīst to, ka noziedzīgais nodarījums veido noziedzīgu nodarījumu recidīvu.

Izvērtējot visus tiesas sēdē konstatētos apstākļus par apsūdzēto, ka izdarījis tīšu noziedzīgu nodarījumu, kas saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta trešo daļu klasificēts kā mazāk smags noziegums, tiesa uzskata, ka par izdarīto noziedzīgo nodarījumu apsūdzētajam sods nosakāms piespiedu darba veidā. Piespriežot sodu piespiedu darba veidā, apsūdzētais tiks iesaistīts sabiedrībai nepieciešamos darbos bez atlīdzības. Piespiedu darbs ir sabiedrībai būtiski lietderīgāks nekā brīvības atņemšanas sods, piespiedu darba izciešanas rezultātā apsūdzētais tiks motivēts laboties.

Izvērtējot apsūdzētajam piemērojamo soda mēru, tiesa ņem vērā to, ka savu vainu vaļsirdīgi atzinis un nožēlojis noziedzīgo rīcību, kā arī to, ka izmantojis Kriminālprocesa likuma 21.pantā paredzētās tiesības uz sadarbību, veicinājis procesa norisi, piesakot lūgumu neizdarīt pierādījumu pārbaudi

tiesas izmeklēšanā, kas arī liecina par viņa attieksmi pret nodarījumu.

Galīgais sods apsūdzētajam nosakāms saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piektās daļas nosacījumiem pēc spriedumu kopības ar Zemgales rajona tiesas 2019.gada 15.februāra spriedumu, piespriestos pamatsodus daļēji saskaitot un piespriesto papildsodu pievienojot pilnībā.

Šajā lietā apsūdzētajam noteiktais drošības līdzeklis – uzturēšanās noteiktā vietā ir atstājams negrozīts līdz spriedums stāsies spēkā.

Lietā nav lietisko pierādījumu un dokumentu, par kuriem būtu jāizlemj atbilstoši Kriminālprocesa likuma 240.pantam.

Rezolutīvā daļa

Ņemot vērā iepriekš minēto un saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 511., 512., 520., 527., 528., 529.pantu, tiesa

n o s p r i e d a

/pers. A/ atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 300.panta pirmajā daļā un sodīt ar piespiedu darbu uz 100 (simts) stundām.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu sodu noteikt pēc spriedumu kopības ar Zemgales rajona tiesas 2019.gada 15.februāra spriedumu, piespriestos pamatsodus daļēji saskaitot un pilnībā pieskaitot papildsodu, un galīgo sodu /pers. A/ noteikt piespiedu darbu uz 290 (divsimt deviņdesmit) stundām, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 4 (četriem) gadiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu soda termiņā /pers. A/ ieskaitīt izciesto sodu pēc Zemgales rajona tiesas 2019.gada 15.februāra sprieduma.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta piekto daļu soda termiņā ieskaitīt laiku pēc Zemgales rajona tiesas 2019.gada 15.februāra sprieduma - no 2018.gada 2.decembra līdz 2018.gada 3.decembrim, kas atbilst 16 piespiedu darba stundām un laiku no 2019.gada 6.februāra līdz 2019.gada 15.februārim, kas atbilst 80 piespiedu darba stundām, kā arī ieskaitīt daļu no izciestā papildsoda – transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšana – laiku no 2019.gada 26.februāra līdz 2019.gada 2.aprīlim.

/pers. A/ jāierodas soda izpildes uzsākšanas reģistrācijai desmit darba dienu laikā pēc sprieduma spēkā stāšanās Valsts probācijas dienesta Zemgales reģiona teritoriālās struktūrvienības Jelgavas 2.nodaļā, Dobelē, Muldavas ielā 16, kam uzdota sprieduma izpildes uzraudzība.

Drošības līdzekli- uzturēšanās noteiktā vietā /pers. A/ atstāt negrozītu līdz spriedums stāsies spēkā.

Sprieduma pieejamības diena – 2019.gada 2.aprīlis.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 dienu laikā apelācijas kārtībā Zemgales apgabaltiesā daļā par tiesas piespriesto sodu vai sakarā ar pieļautiem procesa pārkāpumiem, sūdzību vai prokurora protestu iesniedzot Zemgales rajona tiesā.

Tiesnese /personiskais paraksts/ Ā.Ulaseviča